

Konklusion

I situationer, der ikke er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF, og hvori der heller ikke foreligger nogen anden tilknytning til de EU-retlige bestemmelser om unionsborgerskab, kan en tredjelandstatsborger ikke gøre krav på en opholdsret, som er afledt af en unionsborger.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. november 2012 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. mod Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-56/11) (¹)

(EF-sortsbeskyttelse — forordning (EF) nr. 2100/94 — forarbejdning — forarbejdningens virksomheds pligt til at give oplysninger til indehaveren af EF-beskyttelsen — krav med hensyn til tidspunktet og indholdet af anmodningen om oplysninger)

(2013/C 9/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Sagsøgt: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 14, stk. 3, sjette afsnit i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 227, s. 1), og artikel 9, stk. 2 og stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 173, s. 14) — forpligtelse, der påhviler en forarbejdningens virksomhed, til at give oplysninger til indehaveren af EF-sortsbeskyttelsen — krav med hensyn til tidspunktet for og indholdet af en anmodning om oplysninger, der kan danne grundlag for et oplysningskrav

Konklusion

1) Artikel 9, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende land-

brugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2605/98 af 3. december 1998, skal fortolkes således, at den oplysningspligt, som påhviler en forarbejdningens virksomhed vedrørende beskyttede sorter, bliver udløst, når anmodningen om oplysninger vedrørende et givet produktionsår er fremsat før udløbet af det nævnte produktionsår. En sådan forpligtelse kan dog foreligge for så vidt angår oplysningerne vedrørende op til tre forudgående produktionsår i forhold til det løbende produktionsår, for så vidt som indehaveren af en EF-sortsbeskyttelse har fremsat en første anmodning vedrørende de samme sorter over for samme forarbejdningens virksomhed i løbet af det første af de forudgående produktionsår, der er berørt af anmodningen om oplysninger.

2) Bestemmelsen i artikel 14, stk. 3, sjette led, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse, sammenholdt med den i artikel 9 i forordning nr. 1768/95 omhandlede, som ændret ved forordning nr. 2605/98, skal fortolkes således, at en anmodning om oplysninger fremsat af indehaveren af en EF-sortsbeskyttelse over for en forarbejdningens virksomhed ikke skal indeholde beviser, som understøtter de heri nævnte holdepunkter. Desuden udgør det forhold, at en landbruger foretager udsåning på kontrakt af en beskyttet sort, ikke i sig selv et holdepunkt for, at en forarbejdningens virksomhed har forarbejdet eller har til hensigt at forarbejde høstudbytte, som er tilvejetraget ved at plante formeringsmateriale af nævnte sort med henblik på udsåning. Et sådant forhold kan dog, i lyset af de andre omstændigheder i denne sag, give grundlag for at fastslå, at der består et sådant indicium, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at kontrollere i den tvist, som er forelagt den.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. november 2012 — Pfeifer & Langen KG mod Hauptzollamt Aachen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-131/11) (¹)

(Landbrug — forordning (EØF) nr. 1443/82 — artikel 3, stk. 4 — anvendelse af kvoteordningen for sukker — en overskydende mængde sukker konstateret af en medlemsstats myndigheder i forbindelse med en efterfølgende kontrol foretaget hos producenten — hensyntagen til dette overskud ved fastslåelsen af den endelige produktion i det produktionsår, hvori overskuddet konstateres)

(2013/C 9/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pfeifer & Langen KG

Sagsøgt: Hauptzollamt Aachen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 3, stk. 4, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1443/82 af 8. juni 1982 om gennemførelsesbestemmelser for kvotaordningen for sukker (EFT L 158, s. 17) — overskydende isoglukosemængder konstateret efterfølgende af en medlemsstats myndigheder i forbindelse med en kontrol — eventuel hensyntagen til dette overskud ved fastslåelsen af den endelige produktion i det produktionsår, hvori overskuddet konstateres.

Konklusion

Artikel 3, stk. 4, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1443/82 af 8. juni 1982 om gennemførelsesbestemmelser for kvotaordningen for sukker, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 392/94 af 23. februar 1994, skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på den situation, hvor en overskydende mængde sukker konstateres af de nationale myndigheder i forbindelse med en efterfølgende kontrol hos producenten, såfremt denne overskydende mængde udgør C-sukker.

(¹) EUT C 179 af 18.6.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. november 2012 — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky mod Profitube spol. sro (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet)

(Sag C-165/11) (¹)

(Sjette momsdirektiv — anvendelse — EF-toldkodeks — varer, der hidrører fra et tredjeland og er henført under toldoplagsproceduren på en medlemsstats område — omdannelsen af varer under proceduren for aktiv forædling inden for rammerne af suspensionsordningen — salg af varer og henførelse på ny under toldoplagsproceduren — opretholdelse i det samme toldlager under samtlige transaktioner — levering af goder foretaget mod vederlag på nationalt område — afgiftspligtens indtræden)

(2013/C 9/17)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Sagsøgt: Profitube spol. sro

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Najvyšší súd Slovenskej republiky — fortolkning af artikel 3, stk. 3, artikel 37, stk. 2, artikel 79, artikel 84, artikel 98, artikel 114 og artikel 166, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), af artikel 2, artikel 3, artikel 5, stk. 1, artikel 7, artikel 10, artikel 16 og artikel 33a i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), samt af artikel 1, punkt 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1) — varer, som efter deres indførelse fra et tredjeland placeres i et offentligt toldoplag i medlemsstaten for dernæst i dette toldoplag at blive omdannet under proceduren for aktiv forædling inden for rammerne af suspensionsordningen, og som endelig uden at blive bragt i fri omsætning i samme toldoplag af den person, som har omdannet dem, sælges til et andet selskab i samme medlemsstat, og på ny henføres under toldoplagsproceduren — anvendeligheden af momsbestemmelserne — begrebet levering af varer mod vederlag på nationalt område — begrebet retsmisbrug — stålband, som omdannes til stålprofiler.

Konklusion

Når varer, der hidrører fra et tredjeland, er henført under toldoplagsproceduren i en medlemsstat, efterfølgende omdannet under proceduren for aktiv forædling inden for rammerne af suspensionsordningen og derefter solgt og igen henført under toldoplagsproceduren, idet de forbliver i det samme offentlige toldoplag på den pågældende medlemsstats område under samtlige disse transaktioner, er solget af sådanne varer merværdiafgiftspligtigt i henhold til artikel 2, nr. 1), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2004/66/EF af 26. april 2004, medmindre den nævnte medlemsstat har benyttet sig af sin mulighed for at fritage dette salg for merværdiafgift i henhold til dette direktivs artikel 16, stk. 1, hvilket det tilkommer den nationale ret at undersøge.

(¹) EUT C 194 af 2.7.2011.